

Administrationen, hvis man ikke søger Spørgsmaal løst snarest muligt.

Jeg skal heller ikke tilbageholde et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted). Hans Stilling til hele dette Spørgsmaal er en lille Smule mærkelig. I Fjor stemte han for, at Funktionærerne skulde have Tillæget, men vi kende ham jo som en ret lebendig Mand, og i Aar har han den modsatte Anskuelse. (*Martin Madsen Halsted*: Nej!) Ja, hvis jeg maa faa Lov til at forklare mig en lille Smule, tror jeg, jeg skal kunne vise det. Det ærede Medlem stod forgangen Dag her og talte ikke saa ganske lidt om „Springere“; det syntes, som om han var noget misfornøjet med, at han ikke selv hørte til disse „Springere“; men han har, forekommer det mig, i dette Spørgsmaal præsenteret sig som en første Klasses „Springer“. Han er sprunget fra det Standpunkt, han havde i Fjor, til et ganske nyt i Aar. Han siger ganske vist, at han ikke har skiftet Standpunkt, og formelt kan det vistnok være rigtigt, men reelt er det saa urigtigt som noget.

Ved at høre ham udtale sig om Sagen fik man den Opfattelse, at Funktionærerne ikke havde nogen varmere Ven her end det ærede Medlem, men hørte man lidt nærmere til, blev man klar over, at hvis Funktionærerne skulde vente paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem vilde yde dem den Hjælp, som de efter min Opfattelse bør have straks, kom det til at vare længe. Thi hvad var det, det ærede Medlems Udtalelser resulterede i? Det var deri, at vi skulde afvente Resultatet af den Kommission, som er nedsat for at tage disse Forhold under Overvejelse, ikke alene for Statsbanefunktionærernes Vedkommende, men for samtlige Statsfunktionærers Vedkommende i en hel Del Etater. Det kan se meget smukt ud; det ærede Medlem viser sig her, jeg kan sige fra en ny Side. Han vil øve Retfærdighed, ikke alene mod de Tusinder af Statsbanefunktionærer, der nu ere uretfærdigt behandlede, idet han siger, at det kan være, at der er andre, der ere lige saa uretfærdigt behandlede. Derfor maa vi trække Tiden ud og se, om vi ikke kunne faa alle disse med. Formelt vil altsaa det ærede Medlem være med til at ophæve al Uretfærdighed, men derved gaar det jo i ganske overordentlig høj Grad ud over de Mennesker, der mene, at de ikke bør vente i nogle Aar efter denne Retfærdighed. Vi kende jo alle den Hurtighed, hvormed

Kommissioner arbejde, saa det kan godt være i Aarevis, inden der kommer noget ud af denne Kommissions Forhandlinger. Det er ogsaa muligt, at der skal forelægges et Lovforslag paa Grundlag af det Resultat, Kommissionen kommer til, og saa vide vi godt, at det kan trække ud i Aarevis. Mens Græsset gror, dør Koen. Funktionærerne ved Statsbanerne, der lide Uret, og som det ærede Medlem selv erkender lide Uret, ville altsaa komme til at lide dobbelt Uret, fordi de skulle vente, til Kommissionen har faaet undersøgt, om der muligvis ikke skulde være andre, der ogsaa lede Uret. Og de kunne endvidere, som sagt, komme til at vente paa Vedtagelsen af et Lovforslag, som kan have lange Udsigter.

Formelt saa det ærede Medlems Tale meget godt ud, men reelt betød den for Statsbanefunktionærerne, at det Krav, som de mene at kunne stille i Henhold til deres daarlige Lønning og de daarlige Forhold, hvorunder de maa arbejde for Staten, bliver skudt ud i en uvis Fremtid. De mene, og det billiger jeg fuldstændig, at dette Krav bør gennemføres hurtigst muligt, efter at der nu er snakket om det i adskillige Aar, og efter at man under Behandlingen af Jernbanelønningsloven var ganske paa det rene med, at der netop her var et Punkt, hvor Lønningsloven var svag i meget høj Grad, og hvor selv den daværende Minister og Reformpartiets Ordfører i denne Sag erkendte, at man maaske kom til at rette paa den. Nu mene Funktionærerne, at det har varet længe nok, og det forekommer rigtignok mig, at hvis man vilde gøre sig selv en god Tjeneste fra Administrationens Side, saa stillede man sig lidt mindre vrangvillig overfor dette Krav, end Tilfældet nu er. Maa jeg endnu tilføje en Bemærkning overfor det ærede Medlem. Da det ærede Medlem for Fredsborg (Johan Knudsen) havde Ordet forgangen Dag, udtalte han, at der var en hel Del af de her omhandlede Funktionærer, som efter den nuværende Lønningslov havde faaet mindre Lønning, mindre udbetalt, end de tidligere fik, men da gjorde det ærede Medlem for Odense Amts 2den

Rettelse.

Sp. 3187, L. 16 f. n., og Sp. 3188, L. 9 f. o.: „Hundredetusinder“, læs „Hundred eller Tusinder“.